

MUKA
GOSPODINA NAŠEGA
ISUSA **K**RISTA
PO **M**ARKU

Kod čitanja povijesti Gospodnje muke nema svijeća ni kađenja, ne pozdravlja se niti se znamenuje knjiga. Čita je đakon ili, ako njega nema, sam svećenik. Mogu je čitati i čitači laici, no riječi Kristove, ako je moguće, neka budu pridržane svećeniku. Đakoni, a ne drugi, prije pjevanja muke traže blagoslov od svećenika, kao i inače prije Evanđelja.

GODINA B

EVANĐELJE: Mk 14, 1 - 15, 47 ili Mk 14, 52 - 15, 39

✘ Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku

EVANĐELIST: Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. Jer se govorilo: 'Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda.' I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi. A neki negodovahu te će jedan drugomu:

SVI: Čemu to rasipanje pomasti? Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima.

EVANĐELIST: I otresahu se na nju. A Isus reče:

ISUS: Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. Ta siromahâ svagda imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini – njoj na spomen.

EVANĐELIST: A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda. Kad su oni to čuli, obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda.

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa:

UČENICI: Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?

EVANĐELIST: On pošalje dvojicu učenika i rekne im:

ISUS: Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.

EVANĐELIST: Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu. A uvečer dođe on s dvanaesticom. I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus:

ISUS: Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati – koji sa mnom blaguje.

EVANĐELIST: Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim:

UČENICI: Da nisam ja?

EVANĐELIST: A on im reče:

ISUS: Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!

EVANĐELIST: I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče:

ISUS: Uzmite, ovo je tijelo moje.

EVANĐELIST: I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče:

ISUS: Ovo je krv moja, *krv Saveza*, koja se za mnoge proljeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.

EVANĐELIST: Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. I reče im Isus:

ISUS: Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: *Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći.* Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.

EVANĐELIST: Nato će mu Petar:

PETAR: Ako se i svi sablazne, ja neću!

EVANĐELIST: A Isus mu reče:

ISUS: Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.

EVANĐELIST: Ali on je upornije uvjeravao:

PETAR: Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti.

EVANĐELIST: A tako su svi govorili. I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima:

ISUS: Sjednite ovdje dok se ne pomolim.

EVANĐELIST: I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba pa im reče:

ISUS: *Duša mi je nasmrt žalosna!* Ostanite ovdje i bdijte!

EVANĐELIST: Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. Govoraše:

ISUS: Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!

EVANĐELIST: I dođe, nađe ih pozaspale pa reče Petru:

ISUS: Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti? Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.

EVANĐELIST: Opet ode i pomoli se istim riječima. Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore. Dođe i treći put i reče im:

ISUS: Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!

EVANĐELIST: Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. A izdajica im njegov dade znak:

JUDA IŠKARIOTSKI: Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!

EVANĐELIST: I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče:

JUDA IŠKARIOTSKI: Učitelju!

EVANĐELIST: I poljubi ga. Oni podignu na nj ruke i uhvate ga. A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Isus im prozbori:

ISUS: Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!

EVANĐELIST: I svi ga ostave i pobjegnu. A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, no on ostavi plahtu i gol pobježe. Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru.

A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega:

SVI: Mi smo ga čuli govoriti: 'Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!'

EVANĐELIST: Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno. Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa:

VELIKI SVEĆENIK: Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?

EVANĐELIST: A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovno upita:

VELIKI SVEĆENIK: Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?

EVANĐELIST: A Isus mu reče:

ISUS: *Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim.*

EVANĐELIST: Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče:

VELIKI SVEĆENIK: Što nam još trebaju svjedoci? Čuli ste hulu. Što vam se čini?

EVANĐELIST: Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći:

SVI: Proreci!

EVANĐELIST: I sluge ga stadoše pljuscati. I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče:

SLUŠKINJA: I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom.

EVANĐELIST: On zanjeka:

PETAR: Niti znam niti razumijem što govoriš.

EVANĐELIST: I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima:

DRUGA SLUŠKINJA: Ovaj je od njih!

EVANĐELIST: On opet nijekaše. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru:

SVI: Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!

EVANĐELIST: On se tada stane kleti i preklinjati:

PETAR: Ne znam čovjeka o kom govorite!

EVANĐELIST: I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: 'Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.' I briznu u plač.

Odmah izjutra glavari svećenički[†] zajedno sa starješinama i pismoznancima – cijelo Vijeće – upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. I upita ga Pilat:

PILAT: Ti li si kralj židovski?

EVANĐELIST: On mu odgovori:

ISUS: Ti kažeš.

EVANĐELIST: I glavari ga svećenički teško optuživahu. Pilat ga opet upita:

PILAT: Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.

EVANĐELIST: A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio. O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali. A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. A on im odgovori:

PILAT: Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?

EVANĐELIST: Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. Pilat ih opet upita:

PILAT: Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?

EVANĐELIST: A oni opet povikaše:

SVI: Raspni ga!

EVANĐELIST: Reče im Pilat:

PILAT: Ta što je zla učinio?

EVANĐELIST: Povikaše još jače:

SVI: Raspni ga!

EVANĐELIST: Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne. Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četvu i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu te ga stanu pozdravljati:

SVI: Zdravo, kralju židovski!

[†] Skraćeno čitanje Muke počinje riječima: U ono vrijeme: Odmah izjutra glavari svećenički...

EVANĐELIST: I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. A pošto ga izrugаше, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu. I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze. Kad ga razapeše, *razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku* – što će tko uzeti. A bijaše treća ura kad ga razapeše. Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: 'Kralj židovski.' A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva. Prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama:

SVI: Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagrađiš ga za tri dana, spasi sam sebe, siđi s križa!

EVANĐELIST: Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima:

SVI: Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!

EVANĐELIST: Vrijeđahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti. A o šestoj uri tama nastala po svoj zemlji – sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa:

ISUS: *Eloi, Eloi lama sabahtani?*

EVANĐELIST: To znači: *Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?* Neki od nazočnih čuvši to govorahu:

SVI: Gle, Iliju zove.

EVANĐELIST: A jedan otrča, natopi spužvu *octom*, natakne na trsku i *pruži mu piti* govoreći:

VOJNIK: Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.

EVANĐELIST: A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu.

Kad bude naviještena Gospodinova smrt, svi kleknu i malo se zastane.

I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče:

SATNIK: Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!

EVANĐELIST: izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma – te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu – i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem.

A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob koji bijaše izduben iz stijene.

EVANĐELIST: I dokotrlja kamen na grobna vrata. A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Riječ Gospodnja.

Poljubac knjige se ispušta. Poslije čitanja Muke, ako je zgodno, neka se održi kratka homilija.
Govori se Vjerujem.